

nisteren — allevegne gif ned til 4 pCt. En lignende Rentenedsættelse har man allerede forfaavidt taget fat paa, som man er i Færd med at aflevere de Pantter, i hvilke Livrenteanstalten har udsat sine Penge, og naar de vise sig gode, er det, saavidt jeg skjønner, Meningen, at Renten skal gaa ned til 4 pCt. i de paagældende Eiendomme, og der forlanges ogsaa en Bevilling paa 5,000 Kroner paa Finantsloven til at foretage Eftersynet. Jeg kunde derfor ønske at stille det Spørgsmaal til Justitsministeren — der er jo stillet adskillige til ham — om han ikke havde Grund til at foretage et lignende Eftersyn for de Stiftelsers Vedkommende, Stiftshospitaler og Vagn., som direkte eller indirekte staaer under hans Tilsyn, og eventuelt en lignende Nedsættelse af Renten til 4 pCt. Hvis alle de Faktorer, som overhovedet har den Art af Midler, nu, da Tidene er gunstige dertil, vil virke til, at en Rentenedsættelse til 4 pCt finder Sted, hvor Pantterne ere forsvarelige, saa vil man have naaet et betydelig Gode ved Konverteringsloven og ikke alene for deres vedkommende, som faae Rentenedsættelsen, men det vil, som enhver Sag, af den Art, virke i videre Kredse, saa at den virkelige Rente kun bliver 4 pCt. Kan det naas ved Konverteringen, og jeg drømmer ikke om, at vi kommer under 4 pCt., men tænker kun paa, at vore Landeieendomsbesiddere kunne faae deres Pengeforhold ordnede til 4 pCt., saa vilde der være naaet ikke saa lidt i Retning af Betryggelse for dem, for at de kan blive ved deres Gaard og Grund. Jeg tillader mig altsaa, i Slutning med hvad jeg har udtalt, at rette det Spørgsmaal, jeg nævnte, til den ærede Minister.

Justitsministeren (Melleman): Jeg skal først med et Par Ord minde om Grunden til den Forskjel, der er mellem Ublaansvilkaaene for den indenbys og den udenbys Afdeling. Det er maaffe forekommet flere Medlemmer besynderligt, og det har ogsaa skinnet igjennem nogle af de Ytringer, der er faldet, at man ikke rigtig har faaet fat paa det Forhold, eller at man har overset, hvorfor der er denne Forskjel. Det er nemlig saa, at de særegne Vilkaa, som her er Spørgsmaal om at faae Bemyndigelse til at lade bortfalde for næste Finantsaar,

gjælde kun for udenbys, men ikke for indenbys Afdeling, for indenbys Afdeling kræves ikke Forudbetaling af Renter, og oppebæres ikke 1 pCt. i Provision. Grunden til, at der er denne Forskjel mellem indenbys og udenbys, er den, at den Gang i 1868 de gamle Overformynderier udenfor Kjøbenhavn bleve nedlagte og inddragne under det nye eller under Overformynderiets udenbys Afdeling — det er den samme Ting, der menes med de to Udtryk — den Gang det skete, havde disse Overformynderier, der blev inddragne under den udenbys Afdeling, intet Reservecfond, hvorimod der fra tidligere Tid eksisterede et opsparat Reservecfond fra den indenbys Afdeling. De udenbys Overformynderier havde intet Reservecfond, det vil sige, der var et Par enkelte Kjøbstæder, der havde et ubetydeligt, som var saa godt som for Intet at regne, men i det Hele og Store kunde de jo efter den hele Organisation, som Overformynderiet udenfor Kjøbenhavn havde efter den tidligere Lovgivning, heller ikke have noget Reservecfond. Altsaa den Gang den ny Overformynderiafdeling blev oprettet, maatte man se sig om efter Midler og Veie, ad hvilke man kunde staffe sig et Reservecfond, og Grunden til at disse særlige Bestemmelser bleve opstillede i Overformynderiloven af 1868, var netop den, at man vilde sætte den udenbys Afdeling i Stand til efterhaanden at kunne staffe sig et Reservecfond. Naar man nu spørger mig, om det ikke var muligt at gaa et Skridt videre, end man her er gaaet, nemlig til ogsaa at opheve disse Afgifter for Fremtiden og ikke blot for det tilstundende Finantsaar, saa vil jeg dertil svare, at det tør man ikke indlade sig paa af Hensyn til dette Reservecfond, som forholdsvis ikke er meget stort, og som man ikke bør lufte disse Indtægtsmidler for, i det Mindste ikke for Tiden. Om det senere skulde vise sig at være muligt, kan ikke i dette Dieblil siges. Det maa nemlig erindres, at det jo ikke er ubetydelige Udgifter, som hvile paa dette Reservecfond, og det kan betrykkes, at der i den nærmeste Fremtid kan komme flere til. Jeg mener ikke — det skal jeg blot bemærke her, skjøndt det er Noget, som ikke ligger for — at der kan være Tale om, at Staten skulde bære Tabet, hvis det ikke skulde være muligt at staffe 4 pCt. af Overformynderimidlerne. Dette Tab anser